

Missä on elämämme?

Haminassa merimiespastorina toimiessani kohtasin ghanalaisen merimiehen, joka kertoi poikansa juuri kuolleen. Kysyin, milloin hän pääsee matkustamaan kotiinsa, johon hän vastasi, että jatkaa työtään laivassa toistaiseksi. ”Poikani on jo kuollut, ei minulla enää ole kiire”, hän kertoi ja jatkoi, että puolisoilla oli omat sukulaiset ja muut lapset tukenaan ja he kyllä pärjäisivät. Kummastelin asiaa vielä hiukan, mutta mies oli varma asiastaan ja jatkoi illan viettoa laivatovereidensa kanssa.

Päivän evankeliumiteksti vie meidät samankaltaisen tilanteen eteen. Lasarus on juuri kuollut ja sisarensa Martta keskustelee Jeesuksen kanssa. Martta on vakuuttunut, että kuolema olisi ollut estettävissä, jos vaan Jeesus olisi ollut ajoissa paikalla. Hän kuitenkin tyytyy tilanteeseen ja luottaa Jumalan tahtoon. Sisarensa Maria kuuli Jeesuksen tulleen heidän kyläänsä ja hän ei tyytynyt tilanteeseen. Marian suru sai Jeesuksen liikkutumaan ja lopun me saimme Evankeliumin kertomassa kuulla.

Olen usein palannut miettimään kohtaamistani tuon merimiehen kanssa. Tapasimme jonkun kerran vielä uudestaankin ja hänen elämänsä ja työnsä jatkui, kuten ennenkin. Hän kävi aikanaan kotona ja sai kohdata suuret ja varmasti surra itsekin. Elämä kuitenkin jatkui niin hänellä kuin varmasti muulla perheelläkin. Perhe sai edelleen elantonsa miehen merityöstä.

Miettiessäni kohtaamista huomaan myös palaavani ajatukseen, että meissä on marttoja ja marioita. Martat ikään kuin rationaalisesti ajatellen hyväksyvät tilanteen ja luottavat Jumalan viisauteen ja valintoihin. Elämän on jatkuttava uudenaikaisissa puitteissa ja sen mukaan mennään. Mariat eivät ole tuulen viettäessä heidän, mutta vahvemmin tunteella reagoivia. ”Näin nyt kävi, mutta jos vielä kuitenkin olisi joku takaportti tilanteen muuttamiseksi?”

Moni merenkulkija työskentelee kaukana kotoaan ja pitkillä työsovimuksilla. Länsieurooppalainen merenkulkija on usein korkeintaan muutaman viikon kerrallaan työvuorossa ja sitten suunnilleen saman verran kotona. Muualta kotoisin olevilla työjaksot lasketaan kuukausissa, usein alkaen kuudesta kuukaudesta ylöspäin. Kotijaksot ovat sovimusten välissä kuukauden tai ehkä kaksi. Työ saattaa myös viedä aivan toiselle puolelle maapalloa kotoa katsoen.

Vaikka sopimus on mahdollista katkaista, voi silti pahimmillaan kulua jopa viikkoja, että pääsee kotiin yllättävän tilanteen sattuessa. Laivan on ensin päästävä satamaan ja sieltä on sitten matkustettava kotiin monesti hyvinkin kimuranttia reittiä. Näissä olosuhteissa on hyötyä ”marttamaisesta” ajattelusta arjen sujumisen varmistamiseksi.

Meissä kaikissa on kuitenkin myös ”mariaa”, joka ajaa tunteita pintaan ja aiheuttaa isompia reaktioita. Lasarus oli varmasti sisariensa elättäjä, kuten kohtaamani merimies oli perheelleen. Marian vahvan reaktion ymmärtää tästä näkökulmasta ja samoin ghanalaismiehen rauhallisuuden – hänhän oli elannon tuojana itse turvassa ja työssä kiinni.

Jeesus antoi päivän kertomuksessa ihan konkreettisesti elämän, mutta antaa sen myös enemmän kuvainnollisesti. Sen varaan voimme heittäytyä niin marttana kuin marianakin.

Jaakko Laasio
merimiespastori